

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Marc O'Polo International GmbH (Stephanskirchen, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie R 1666/2008-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający literę „e” umieszczoną na kieszeni spodni dla towarów z klas 18 i 25 (zgłoszenie nr 5 089 859)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Marc O'Polo International GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: W szczególności zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy nr 303 03 672 przedstawiający literę „e” dla towarów z klas 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2010 r. — CECA S.A. przeciwko Komisji

(Sprawa T-24/10)

(2010/C 100/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CECA SA (La Garenne Colombes, Francja) (przedstawiciele: J. Joshua, Barrister, adwokat E. Aliende Rodriguez)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i 2 decyzji Komisji C(2009) 8682 z dnia 11 listopada 2009 r w części, w jakiej dotyczy ona skarżącej, a w każdym razie stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 w zakresie, w jakim stanowi on, że skarżąca uczestniczyła w naruszeniu dotyczącym sektora stabilizatorów cynowych w okresie od dnia 16 marca 1994 r. do dnia 31 marca 1996 r.,
- uchylenie grzywien nałożonych na skarżącą w art. 2;
- w przypadku, gdy Sąd nie uchyli w całości grzywien, istotne obniżenie ich wysokości w ramach nieograniczonego kompetencji orzeczniczej Sądu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga zmierza do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 11 listopada 2009 r w sprawie COMP/38.589–Stabilizatory termiczne, w której Komisja uznała, że skarżąca uczestniczyła w dwóch odrębnych naruszeniach art. 81 WE (obecnie art. 101 TFUE), z których jedno dotyczyło sektora stabilizatorów cynowych, a drugie — sektora ESBO, i nałożyła grzywnę w odniesieniu do każdej kategorii produktu.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze, wskazuje, że — w przypadku właściwego zastosowania art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ — postępowanie w sprawie Akzo ⁽²⁾ nie zawiesiło biegu terminu, a uprawnienia Komisji do nałożenia grzywien uległy przedawnieniu w odniesieniu do obydwu naruszeń z uwagi na dziesięcioletni okres wynikający z zasady „podwójnego przedawnienia”. Skarżąca uważa, iż Komisja naruszyła prawo,

stwierdzając, że postępowanie przed Sądem w sprawie Akzo spowodowało zawieszenie biegu terminu, i niesłusznie uznała, iż dziesięcioletni termin przedawnienia określony w art. 25 ust. 5 wyżej wymienionego rozporządzenia mógł zostać przedłużony w niniejszej sprawie.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że Komisja nie wykazała uzasadnionego interesu w dokonaniu deklaratywnego ustalenia naruszeń, w odniesieniu do których nie miała kompetencji do nałożenia grzywien. Skarżąca podnosi, że w rzeczywistości art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 pozwala Komisji na deklaratywne ustalenie, iż doszło do popełnienia naruszenia, w przypadku gdy nie nakłada grzywiny, pod warunkiem że został wykazany uzasadniony interes Komisji.

Po trzecie, i niezależnie od dwóch poprzednich zarzutów, skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności deklaratywnego ustalenia poczynionego w art. 1 ust. 1 zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym uczestniczyła ona w naruszeniu dotyczącym sektora stabilizatorów cynowych w okresie od dnia 16 marca 1994 r. do dnia 31 marca 1996 r., i kwestionuje by Komisja wykazała istnienie uzasadnionego interesu w dokonaniu tegoż ustalenia.

Po czwarte, w przypadku gdy Sąd nie uchyli w całości grzywien, skarżąca twierdzi, że Komisja nie wykazała trwania naruszenia po dniu 23 lutego 1999 r., a zatem grzywna nałożona w związku z drugim okresem istnienia kartelu powinna zostać obniżona w celu odzwierciedlenia krótszego okresu trwania naruszeń.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003 L 1, s. 1)

(²) Wyrok Sądu z dnia 17 września 2007 r. w sprawach połączonych T-125/03 i T-253/03 Akzo Nobel Chemicals i Akros Chemicals przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-3523.

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2010 r. — BASF Specjalty Chemicals i BASF Lampertheim przeciwko Komisji

(Sprawa T-25/10)

(2010/C 100/68)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BASF Specjalty Chemicals Holding GmbH (Bazylea, Szwajcaria), BASF Lampertheim GmbH (Lampertheim, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci F. Montag i T. Wilson)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 lit. q) i art. 1 ust. 2 lit. q) decyzji C (2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. (sprawa COMP/38.589 — stabilizatory termiczne) w odniesieniu do BASF Specjalty Chemicals Holding GmbH, art. 1 ust. 1 lit. r) i art. 1 ust. 2 lit. r) tej decyzji w odniesieniu do BASF Lampertheim GmbH, a także art. 2 pkt 15 i 36 tej decyzji w odniesieniu do skarżących;
- posiłkowo, odpowiednie obniżenie wysokości grzywien nałożonych na skarżące w art. 2 pkt 15 i 36 decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Komisji C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. w sprawie COMP/38589 — stabilizatory termiczne. W zaskarżonej decyzji na skarżące i inne przedsiębiorstwa nałożono grzywiny za naruszenie art. 81 WE oraz — od dnia 1 stycznia 1994 r. — art. 53 porozumienia EOG. Według Komisji skarżące były stronami szeregu porozumień bądź stosowały uzgodnione praktyki w sektorze stabilizatorów cynowych oraz w sektorze ESBO/estrów na terenie EOG. Wspomniane porozumienia i uzgodnione praktyki miały polegać na ustalaniu cen, podziale rynków w drodze ustalania limitów dostaw, podziale i przydzielaniu klientów, a także wymianie poufnych informacji gospodarczych, a w szczególności informacji o klientach, wielkości produkcji i dostaw.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty.

W pierwszej kolejności podnoszą one zarzut naruszenia art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (¹), twierdząc, że prawo strony pozwanej do nałożenia grzywien na skarżące uległo przedawnieniu. Wbrew twierdzeniom Komisji skarżące stoją na stanowisku, że zawarte w art. 25 ust. 6 rozporządzenia nr 1/2003 uregulowania dotyczące zawieszenia biegu przedawnienia nie mają zastosowania względem skarżących.

W ramach zarzutu drugiego skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja sprzeciwia się art. 101 ust. 1 TFUE w związku z art. 23 ust. 2 rozporządzenia 1/2003, ponieważ naruszeń zarzuczanych BASF Specjalty Chemicals Holding GmbH nie można było przypisać tej spółce, wobec czego nie należało nakładać na nią grzywiny za ich popełnienie. W związku z tym skarżące podnoszą także, iż wymierzając grzywnę wobec BASF Lampertheim GmbH, Komisja naruszyła art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, gdyż przy ustalaniu wynoszącej 10 % górnej granicy grzywiny w odniesieniu do okresu, w którym BASF Specjalty Chemicals Holding GmbH nie ponosiła odpowiedzialności za naruszenie, powinna była uwzględnić jedynie całkowity obrót BASF Lampertheim GmbH.